

Η καταιγίδα στην Ελλάδα.

Μετά τις προ έτους εκλογές άρχισε η καταιγίδα. Όχι δεν πρόκειται για τα ακραία καιρικά φαινόμενα, πρόκειται για τα ακραία πολιτικο-οικονομικά δεδομένα που οι κυβερνήσεις μας κυρίως από το 1981 μέχρι σήμερα διαμόρφωσαν, χωρίς εμείς οι ψηφοφόροι να το γνωρίζουμε. Ο Παπανδρέου ο Β', ο και χαρισματικός αποκαλούμενος, γιατί είχε το χάρισμα να πλασάρει το μαύρο για άσπρο - παράδειγμα «οι βάσεις φεύγουν ο αγώνας δικαιώνεται» ενώ ακόμη και σήμερα έχουμε τις βάσεις- άρχισε να δανείζεται χρήματα από τις διεθνείς αγορές για να δίνει ρευστό στους υπηκόους του, αλλά και να κάνει σπάταλες εκλογές, καθώς και να συγχωρεί δωράκια 500 εκατομμυρίων, τα οποία έκαναν στον εαυτό τους συνεργάτες του. Τα κόμματα, κυρίως τα μεγάλα, σε κάθε εκλογική μάχη έπαιρναν γενναίες μυστικές χορηγίες από διάφορους οικονομικούς κολοσσούς, οι οποίοι με τη σειρά τους διεκδικούσαν ή μάλλον απαιτούσαν το μερίδιό τους σε έργα και κρατικές προμήθειες. Σε κάθε ανασχηματισμό κυβέρνησης οι νέοι υπουργοί άλλαζαν την επίπλωση του γραφείου τους και αποκτούσαν στρατιά έμμισθων συμβούλων. Επίσης καθιερώθηκε στα ταξίδια στο εξωτερικό του πρωθυπουργού και βασικών υπουργών να υπάρχει συνοδεία από στρατιά δημοσιογράφων, έτσι ώστε να μη χαθεί κανένα «ν και σ» από τις θριαμβευτικές δηλώσεις τους που πάντα μιλούσαν για νίκες και σπανίως για mea culpa, το οποίο ο λαός δεν καταλάβαινε, αλλά τον εντυπωσίαζε. Ολοσέλιδες διαφημίσεις υπουργικών ενεργειών σε εφημερίδες τόνωναν τα οικονομικά των ιδιοκτητών ΜΜΕ και χρηματοδοτούσαν την ευνοϊκή μεταχείριση των κυβερνήσεων από τα «μέσα τους» φροντίζοντας έτσι τη μάζα τους, ενώ παράλληλα για τον ίδιο λόγο τροφοδοτούσαν με διαφημίσεις την τηλεόραση. Οι υπουργοί σπαταλούσαν τον πολύτιμο χρόνο τους για εμφανίσεις στο γυαλί φορώντας γαλάζια πουκάμισα και κόκκινες γραβάτες μη παραλείποντας να έχουν πρόσφατα βάψει

βεβαίως και τα μαλλιά τους. Ο χαρισματικός πρωθυπουργός σε μεγάλη ηλικία είχε τον χρόνο και τη διάθεση να ερωτευτεί νεαρή σχετικά αεροσυνοδό. Για να δημιουργήσει την ερωτική φωλιά του δήλωσε ότι δανείστηκε χρήματα –δανεικά και αγύριστα ή πλασματικά ουδείς εξακρίβωσε, εκτός από τους εμπλεκόμενους- και έχτισε βίλα την οποία αθυρόστομος υπουργός του χαρακτήρισε υποτιμητικά ...κωλόσπιτο. Οι σπατάλες του δημοσίου σε παροχές συνεχίστηκαν και με προεκλογικές εξαγγελίες –«Τσοβόλα δώστα όλα»- οπότε ήρθε η κυβέρνηση Σημίτη που άρχισε κάπως να συμμαζεύει τα ασυμμάζευτα. Όμως, και αυτός θέλοντας να κερδίσει την αθανασία της υστεροφημίας επιδόθηκε σε λογιστικές αλχημείες για να ξεγελάσει τους ευρωπαίους και να μπούμε στην ΟΝΕ, ενώ ανέλαβε το πρόγραμμα υλοποίησης των Ολυμπιακών αγώνων στην Αθήνα που αποτελούσε και καλή απασχόληση μιας αργόσχολης φιλόδοξης κυρίας, η οποία από τότε που παντρεύτηκε έναν πλούσιο έλληνα σταμάτησε να... λιποθυμά. Όμως, ο λαλίστατος βαρέων βαρών υπουργός πολιτισμού άργησε να ξεκινήσει την προετοιμασία των Ολυμπιακών έργων, ώστε τελικά όλα ανατέθηκαν χωρίς διαγωνισμό και τα χρυσοπληρώσαμε δανειζόμενοι, βεβαίως μαζί και τον ισπανό Καλατράβα και το περιβόητο σκέπαστρό του. Δεν μας έφταναν αυτά, είχαμε όλα τα χρόνια πανάκριβους εξοπλισμούς –λένε ακόμη και για άχρηστα οπλικά συστήματα. Αεροπλάνα Μιράζ αγοράστηκαν σε πολλαπλάσια τιμή απ' ό,τι τα αγόραζαν άλλες χώρες και μάλιστα εμείς τα πήραμε χωρίς τα σχετικά ραντάρ που είναι απαραίτητα για την ασφαλή λειτουργία τους στις αερομαχίες. Οι πύραυλοι S-300 αγοράστηκαν για να μη χρησιμοποιηθούν και σκουριάζουν σε αποθήκες, τόσο παλικάρισιες κυβερνήσεις είχαμε που ενώ δήθεν νικούσαν, στην ουσία έχαναν (βλέπε Ίμια αλλά και διακήρυξη Μαδρίτης περί δικαιωμάτων της Τουρκίας στο Αιγαίο). Στο μεταξύ, έγινε το μεγάλο κόλπο με το χρηματιστήριο, εξαιτίας του οποίου έχασαν τα λεφτά τους αρκετοί συμπολίτες μας. Ακολούθησε η κομπίνα με τις πιστωτικές κάρτες. Οι τράπεζες τις μοίραζαν δωρεάν, αλλά με τόκο 15-18%, σχεδόν τις εύρισκε ο καθένας στο ταχυδρομικό του κουτί, οπότε με την δεύτερη κάρτα ξεχρέωνε την πρώτη, με την τρίτη τη δεύτερη κοκ μέχρις ότου να φτάσει να χάσει το αυτοκίνητό του ή το σπίτι του

Ο Καραμανλής ο Β' που ανέλαβε την κυβέρνηση για να επανιδρύσει το κράτος - έτσι έλεγε- άφησε τον καιρό να περνάει χωρίς να διορθώνει τίποτε και φυσικά δανείζονταν από τις αγορές για να πληρώνει τα προηγούμενα χρέη και τόκους, αλλά και δικές του ρυθμίσεις για μισθούς και κρατικές δαπάνες για προβληματικές ΔΕΚΟ, κυρίως όμως την Ολυμπιακή και τον ΟΣΕ. Οι δημόσιοι υπάλληλοι αντί να μειωθούν αυξήθηκαν, οι μεγάλες ιδιωτικές κλινικές που είχαν αυξηθεί από την εποχή του ΠΑΣΟΚ έκαναν τώρα χρυσές δουλειές και οι τιμές των νέων φαρμάκων -ομοειδών με φτηνά παλιότερα- είχαν εκτοξευτεί στα ύψη, ρίχνοντας έξω τα οικονομικά των ταμείων υγείας. Το ΕΣΥ εξελίχθηκε σε τρύπιο κουμπαρά και οι γιατροί δεν πληρώνονταν ούτε τις εφημερίες τους. Στην παιδεία το κυριότερο πρόβλημα έφτασε να είναι το λεγόμενο «άσυλο» και οι αντιδημοκρατικές καταλήψεις που αφορούσαν πανεπιστημιακές σχολές, λύκεια, γυμνάσια και ευτυχώς όχι δημοτικά σχολεία. Τα τελευταία φρόντισαν να αποδιοργανώσουν με πολύμηνη απεργία οι ίδιοι οι δάσκαλοι (αρκετοί σπουδάσαντες βεβαίως ...στα Σκόπια). Στην πρωτεύουσα δημιουργήθηκαν διάφορα γκέτο ή άβατα είτε λόγω αναρχικών π.χ. Εξάρχεια είτε λόγω αλλοδαπών και ναρκομανών π.χ. Άγιος Παντελεήμονας. Στην Αθήνα μετά από μια ηλίθια ενέργεια ενός αστυνομικού που σκότωσε έναν νεαρό άρχισαν διαδηλώσεις και καταστροφές που γενικεύθηκαν σε όλες τις πόλεις. Οι διαδηλωτές, μάλλον ίδιοι κάθε φορά, ίσως και έμμισθοι στην υπηρεσία σκοτεινών σκοπών, διέλυσαν το εμπόριο των μικρών μαγαζιών του κέντρου σπάζοντας βιτρίνες και λεηλατώντας και ο κόσμος στράφηκε στα πολυκαταστήματα ξένων οικονομικών συμφερόντων. Οι πυρκαγιές δασών, άλλη πάλι πληγή που κακοφορμίζει κάθε φορά που είναι το έτος εκλογικό, οι καταλήψεις λιμανιών και ξενοδοχείων από κάτι επαγγελματίες συνδικαλιστές (ΠΑΜΕ), οι καταλήψεις και αποκλεισμοί δρόμων άλλοτε από τρακτέρ και άλλοτε από φορτηγά έδωσαν ισχυρά χτυπήματα στην οικονομία και στον τουρισμό μας που είναι η κύρια πηγή εισροής συναλλάγματος. Πρόσφατα αποκλείστηκε και η Ακρόπολη των Αθηνών, ενώ λίγο πριν την χρησιμοποίησαν απλώνοντας ένα

τεράστιο πανό για να δυσφημίσουν τη χώρα μας. Ε, κάποτε τα ευρώ τελειώνουν, το κράτος δεν τυπώνει πλέον χαρτονομίσματα, αυτά τα τυπώνει η κεντρική ευρωπαϊκή τράπεζα, οπότε ήρθε η κρίση. Λέγε-λέγε, όμως, τα κανάλια της TV μας την είχαν φέρει την κρίση πριν από την ώρα της. Ο Καραμανλής ο Β' έκλεισε αδικαιολόγητα τη βουλή, με συνέπεια να παραγραφούν κάποια αδικήματα (Βατοπέδι, Siemens, ομόλογα) και ουσιαστικά -κουρασμένος όπως ακούστηκε να λέει- παρέδωσε την κυβέρνηση στον Παπανδρέου τον Γ', τον ακούραστο ταξιδευτή όπως αποδείχθηκε.

Αλλά για να μην πηδάμε γρήγορα τα γεγονότα, επανέρχομαι στο ΠΑΣΟΚ όπου, μετά έναν έντονο αρχικό κλυδωνισμό από τη διαμάχη για την αρχηγία, επικράτησε ο Παπανδρέου ο Γ', ο οποίος ενώ δεν μπορούσε να επιδιορθώσει την βγαλμένη αλυσίδα του ποδηλάτου του επιδόθηκε στο έργο της επιδιορθώσεως της ελληνικής οικονομίας κατηγορώντας και περιγράφοντας την άθλια κατάστασή της στους ξένους, ακάματος πράγματι στα ταξίδια. Παρά την προεκλογική του εξαγγελία ότι «λεφτά υπάρχουν», ενώ είχαν φαγωθεί και ο ίδιος το γνώριζε, ο παχύτερος υπουργός που υπήρξε ποτέ σε ελληνική κυβέρνηση δήλωσε ότι «μαζί τα φάγαμε όλοι». Νομοτελειακά έπρεπε να δανειστούμε πάλι, αλλά αυτή τη φορά με πολύ ακριβά επιτόκια. Άλλη πάλι παραχή. Τα ΜΜΕ άρχισαν την πλύση εγκεφάλου και ήδη προκλήθηκε ομαδική εθνική κατάθλιψη. Και να η καταιγίδα. Μειώνονται οι μισθοί και συντάξεις, καταργούνται δώρα και επιδόματα, αυξάνονται τα ηλικιακά όρια συνταξιοδοτήσεων, αυξάνονται οι φόροι, έκτακτες εισφορές, έμμεσοι φόροι, η βενζίνη κοστίζει διπλάσια απ' ό,τι στα Σκόπια κ.τ.λ. Η αγορά πάγωσε. Ο κόσμος και να έχει λεφτά φοβάται να τα ξοδέψει σε αγορές. Τα ιδιωτικά ιατρεία άδειασαν από ασθενείς που τώρα προτιμούν είτε... να μην αρρωσταίνουν είτε να περιμένουν με τις ώρες στα νοσοκομεία. Το μόνο επάγγελμα που ανθεί είναι των τηλεοπτικών δημοσιογράφων. Οι αμοιβές τους εξακολουθούν είναι αστρονομικές, ιδίως στα κρατικά κανάλια. Μια όμορφη φλύαρη ξανθιά –φυσική ή βαμμένη ξανθιά δεν παίζει ρόλο- χωρίς άλλα προσόντα μπορεί να κάνει

κάλλιστα καριέρα ως τηλεπερσόνα. Εν ανάγκη μπορεί να γίνει και τραγουδίστρια, έστω και χωρίς καλή φωνή ή εν ανάγκη και πορνοστάρ. Για το τελευταίο επάγγελμα δεν χρειάζεται καλή φωνή, αλλά άλλα προσόντα, αν και η φωνή... κάποιιο ρόλο παίζει και αυτή!

Τελικά είμαστε η χώρα του παραλόγου και σε λίγο θα είμαστε πιθανώς στη φάση της αναζήτησης ενός άλλου χαρισματικού για να μας παραμυθιάσει με τη σειρά του. Τίθεται συχνά το ερώτημα «τι θα γίνει τελικά με την κρίση, θα περάσει ανώδυνα η καταιγίδα»; Θα σας πω εν προκειμένω τη γνώμη μου: «Η Ελλάδα ποτέ δεν πεθαίνει, μόνο λίγο καιρό ξαπτοσταίνει και ξανά προς τη δόξα τραβά»

Όχι παίζουμε. Εδώ είναι Ελλάδα ρε, δεν είμαστε κουτόφραγκοι. Κάτι θα σοφιστούμε, κάτι θα κάνουμε, θα τον περάσουμε τον κάβο, η παραοικονομία να είναι καλά. Και σας παρακαλώ, δεν θέλω άλλο λαϊκισμούς! Το είπε και ο Κ. Μητσοτάκης. Αν και όπως το είπε μάλλον είναι... unfair. Δεν είναι φυσικά η πρώτη φορά. Διατί να το κρύψωμεν άλλωστε!